

Veľká líbyjská arabská ľudová socialistická džamahírija

Všeobecná politická a bezpečnostná situácia a prístup ku zdravotnej starostlivosti

12. jún 2017

Obsah

Výhrada/ Disclaimer	4
Správa o krajine pôvodu – Líbya – všeobecná politická a bezpečnostná situácia v krajine a prístup k zdravotnej starostlivosti.....	5
Politická situácia	5
A. Human Rights Watch: World Report 2017 – Líbya	5
B. BBC: Článok o politickej situácii v Líbyi, ktorá je stále rozbitá a ohrozená islamským štátom.....	6
C. Správa Amnesty International 2016/17 – Stav ľudských práv vo svete - Líbya	6
D. Bezpečnostná rada OSN: Správa generálneho tajomníka OSN o Podpornej misii OSN v Líbyi	7
E. Ministerstvo zahraničných vecí USA: Národná správa o stave ľudských práv 2016 – Líbya	9
Bezpečnostná situácia.....	10
A. Bezpečnostná rada OSN: Správa generálneho tajomníka OSN o podpornej misii OSN v Líbyi	10
B. Ministerstvo zahraničných vecí USA: Správa o uplatňovaní ľudských práv v krajine 2016 - Líbya	11
C. Úrad Spojeného kráľovstva pre zahraničie a Commonwealth: Cestovné poradenstvo - Líbya	12
D. Ministerstvo zahraničných vecí USA: Cestovné upozornenie - Líbya	13
Prístup k zdravotnej starostlivosti.....	13
A. HRW: Žiadna ochrana, žiadna rešpekt. Zdravotnícki pracovníci a zdravotnícke zariadenia pod paľbou v roku 2015 a začiatkom roka 2016	13
B. WHO: Plán humanitárnej reakcie v Líbyi 2016.....	14
C. MSF: Líbya - Zdravotný systém v stave skrytej krízy	15
Report on a Country of Origin – Líbya - General Political and Security Situation and Access to Helathcare	17
Political Situation.....	17
A. Human Rights Watch: World Report 2017 - Líbya	17
B. BBC: Article on the political situation Libya which is still fractured and threatened by Islamic State	18
C. Amnesty International Report 2016/17 - The State of the World's Human Rights - Libya.....	18
D. UN Security Council: Report of the Secretary-General on the United Nations Support Mission in Libya	19

E. US Department of State: Country Report on Human Rights Practices 2016 – Libya	21
Security Situation	22
A. UN Security Council: Report of the Secretary-General on the United Nations Support Mission in Libya	22
B. US Department of State: Country Report on Human Rights Practices 2016 - Libya	23
C. The Foreign and Commonwealth Office: Travel Advice - Libya.....	24
D. US Department of State: Libya Travel Warning.....	25
Access to Healthcare.....	26
A. HRW: No Protection, No Respect. Health Workers and Health Facilities under Attack 2015 and early 2016.....	26
B. WHO: Libya Humanitarian Response Plan 2016.....	27
C. MSF: Libya - Health system in a state of hidden crisis.....	27
Zoznam použitých zdrojov / List of Sources used.....	30

Výhrada/ Disclaimer

Výhrada týkajúca sa použitých zdrojov a uvedených informácií/ Disclaimer on sources and information

Táto správa bola napísaná na základe starostlivo vybraných spoľahlivých a verejne dostupných zdrojov informácií. Všetky použité zdroje sú v správe uvedené.

Všetky informácie uvedené v tejto správe boli vyhľadane, vyhodnotené a spracované s najvyššou možnou mierou starostlivosti vzhľadom na obmedzený rozsah času dostupného na jej vyhotovenie. Správa danú problematiku nepokrýva vyčerpávajúco a nie je ani rozhodujúca pre posúdenie konkrétnej žiadosti o azyl.

Ak v správe nie je spomenutá určitá udalosť, osoba alebo organizácia, nemusí to nevyhnutne znamenať, že sa udalosť nestala, alebo že táto osoba alebo organizácia neexistuje.

Informácie uvedené v správe nevyjadrujú osobné ani politické názory Ligy za ľudské práva.

This report was composed on the basis of carefully selected reliable, publicly available sources of information. All sources used are referenced.

All the information provided has been researched, evaluated and processed with utmost care within a limited time span. The report does not pretend to be exhaustive. Neither is this document conclusive as to the merit of any claim to refugee status or asylum.

If a certain event, person or organization is not mentioned in the report, this does not necessarily mean that the event has not taken place or that the person or organization does not exist.

The information in the report does not necessarily reflect the opinion of The Human Rights League and makes no political statement whatsoever.

Výhrada použitia správy/ Disclaimer on the use of the report

Správa nemôže byť kopírovaná alebo publikovaná (či už úplne alebo čiastočne) bez predchádzajúceho súhlasu Ligy za ľudské práva, s tým, že verejné zdroje informácií použité v správe smú byť citované, nie ale ich preklad do slovenského jazyka alebo samostatná správa bez predchádzajúceho súhlasu Ligy za ľudské práva.

This report can not be reproduced or republished (partially or entirely) without the prior consent of The Human Rights League. The public sources of information used in this report can be quoted, but not their translation into Slovak, or the report itself without the prior consent of The Human Rights League.

Správa o krajine pôvodu – Líbya – všeobecná politická a bezpečnostná situácia v krajine a prístup k zdravotnej starostlivosti

Politická situácia

A. Human Rights Watch: World Report 2017 – Líbya

„Medzinárodná vláda národnej dohody (GNA), podporovaná Organizáciou Spojených národov, sa v roku 2016 usilovala o to, aby sa presadila v hlavnom meste Tripolise, zatiaľ čo dvaja predstavitelia, z ktorých jeden sa tiež nachádza v Tripolise a druhý vo východnej Líbyi, súťažili o legitimitu a kontrolu nad zdrojmi a infraštruktúrou.

Sily, spolupracujúce so všetkými vládami, a desiatky milícií pretrvávali v konflikte, zhoršujúc tak humanitárnu krízu s takmer pol miliónom vysídlených ľudí. Civilné obyvateľstvo sa neúspešne snažilo získať prístup k základným službám, ako je zdravotná starostlivosť, palivo a elektrická energia.

Milície a ozbrojené sily prepojené s oboma vládami, sa zúčastňujú na svojvoľných zadržaniach, mučení, nezákonných vraždách, bezohľadných útokoch, únosoch a násilných zmiznutiach. Trestné gangy a milície unášali politikov, novinárov a civilistov - vrátane detí - za politický a peňažný zisk. Domáci systém trestného súdnictva zostal nefunkčný a neposkytoval žiadne vyhladky na vyvodenie zodpovednosti, zatiaľ čo Medzinárodný trestný súd (ICC), napriek tomu, že má jurisdikciu nad Líbyou poskytnutú Bezpečnostnou radou OSN, nedokázal začať nové vyšetrovanie prebiehajúcich trestných činov.

Prezidentská rada (PC), najvyšší orgán GNA, prišla v marci do Tripolisu, aby prevzala kontrolu nad ministerstvami a vládnyimi zariadeniami, ktoré boli predtým pod kontrolou samozvanej národnej vlády spásy, ktorá v apríli odstúpila, aby vytvorila priestor pre GNA.

V októbri bývalý premiér vlády národnej spásy oznámil návrat spoločne s vládnyim generálnym národným kongresom, bývalým zákonodarným orgánom, a prevzal priestor Tripolisu Štátnej rade, poradného orgánu pripojeného k GNA.

Napriek medzinárodnému uznaniu sa GNA nedarilo získať podporu na domácom trhu a získať právomoc a kontrolu nad územím a inštitúciami.

Takzvaná líbyjská národná armáda (LNA) pod velením generála Khalifu Hiftara, spojená s dočasnou vládou získala v roku 2016 kontrolu nad podstatným územím vrátane ropného polmesiaca, kde prevzali hlavné terminály. Líbyjský legislatívny orgán, Snemovňa reprezentantov, zostala spojená s dočasnou vládou. Počas celého roka poslanci, ktorí sú proti GNA podporovanému OSN, bránili v hlasovaní za navrhovanú vládu.

V júni vyhlásil predseda Snemovne reprezentantov, Agilah Saleh, vo východnom regióne štátny poriadok, de facto výnimočný stav, a vymenoval vedúceho personálu LNA Abdulrazeka al-Nadhouriho za vojenského guvernéra pre tento región. Odvtedy al-Nadhourí nahradil niekoľkých volených civilných predstaviteľov obecných rád vojenskými guvernérmi.

V septembri, Abdurrahman Swehli, vedúci vysokej štátnej rady, vyhlásil, že vzhľadom na neschopnosť Snemovne reprezentantov potvrdiť vládu, bude Vysoká štátna rada vykonávať všetky právomoci vrátane legislatívnych.

Líbyjská ústavná redakčná rada nedokázala dokončiť predbežný návrh ústavy a zostala zapletená do vnútorných nezhôd."

Zdroj: http://www.ecoi.net/local/link/334710/463157_en.html (dostupné dňa 12. júna 2017)

B. BBC: Článok o politickej situácii v Líbyi, ktorá je stále rozbitá a ohrozená islamským štátom

"Krajina mala mať jednu vládu, ale má dve a tretiu, ktorá sa snaží oživiť.

Nový premiér Fajez Sarraj, ktorý je na čele vlády jednoty podporovanej OSN, známej ako Rada predsedníctva, má byť na čele krajiny.

Jeden rok medzinárodní partneri Líbye a jej politickí predstavitelia stále navštevujú medzi viaceré hlavné mestá v Európe a regióny kvôli rozhovorom s cieľom prekonať pretrvávajúcu politickú, hospodársku a bezpečnostnú situáciu.

Boj proti tzv. Islamskému štátu (IS) tento mesiac v Sirte pokročil a táto bitka ostáva naďalej pre Západ najdôležitejšiou. Ale s rozmazanými líniami vedenia, môže nejaké víťazstvo na bojovom poli opraviť dysfunkčný stav krajiny?

Líbya zostane atraktívnou krajinou pre IS a ďalšie kmene islamských skupín, pokiaľ je v krajine mocenské a vojenské vákuum. Jej južný región je teraz pozorne sledovaný tak z hľadiska aktivity IS, ako aj al-Káidy. "

Zdroj: <http://www.bbc.com/news/world-africa-38341539> (dostupné dňa 12. júna 2017)

C. Správa Amnesty International 2016/17 – Stav ľudských práv vo svete - Líbya

"Líbya zostala hlboko rozdelená, zatiaľ čo konkurenčné vlády pokračovali v boji za politickú legitimitu a presadzovali kontrolu na pozadí ekonomického kolapsu a rozsiahleho bezprávia, v ktorom ozbrojené skupiny a milície unášali ľudí za výkupné a beztrestne vykonávali nezákonné vraždy.

Prezidentská rada Vlády národného súhlasu (GNA), podporovaná OSN, vstúpila do hlavného mesta Tripolisu v marci a prevzala moc od vlády národnej spásy (NSG) s podporou ozbrojených skupín zo západných miest a miest, ktoré predtým podporovali NSG. NSG pokračovala v nárokovaní legitímnosti a v októbri sa neúspešne snažila získať moc. GNA nedokázala konsolidovať silu v dôsledku pokračujúcich sporadických konfliktov medzi ozbrojenými skupinami vrátane konfliktov v oblastiach, ktoré kontrolovala, zatiaľ čo jej legitimita zostala spochybnená uznaným parlamentným parlamentom v Líbyi, so sídlom v Tobruku.

Líbyjská národná armáda (LNA), prepojená so Snemovňou reprezentantov v Tobruku (HOR), ozbrojená skupina zložená z bývalých armádnych jednotiek a kmeňových milícií, vedená generálom Khalifom Haftarom, upevnila svoju moc a dosiahla významné územné

zisky na východe. LNA pokračovala v účasti na boji proti ozbrojenej skupine Shura Rada Benghazi Revolutionaries (SCBR) v Bengházi a uskutočňovala nálety v Derne.

IS mal pod kontrolou časti pobrežného mesta Sirte a iné oblasti. Vo februári, americký letecký útok na tréningový tábor IS v západnom meste Sabratha usmrtil až 50 osôb vrátane dvoch srbských štátnych príslušníkov držaných ako rukojemníkov IS. V máji začali sily GNA, zložené väčšinou z ozbrojených skupín z Misrata, útočiť proti pozíciám IS v Sirte, podporovaní americkými leteckými útokmi od augusta a kontrolu nad mestom získali začiatkom decembra.

V apríli vydalo ústavné redakčné zhromaždenie revidovaný návrh ústavy, ktorý bol schválený národným referendum, no termín referenda nebol stanovený do konca roka. Bezpečnostná rada OSN predĺžila mandát podpornej misie Organizácie Spojených národov v Líbyi (UNSMIL) do 15. septembra 2017.“

Zdroj: http://www.ecoi.net/local_link/336527/466164_en.html (dostupné dňa 12. júna 2017)

D. Bezpečnostná rada OSN: Správa generálneho tajomníka OSN o Podpornej misii OSN v Líbyi

"Viac ako rok po podpísaní líbyjskej politickej dohody a po mesiacoch politického patu pokračujú snahy o uľahčenie jej účinného vykonávania. Prezidentská rada sa snažila upevniť svoju moc napriek vnútornému rozdeleniu a náročnému bezpečnostnému kontextu. Prijali sa pozitívne kroky vrátane vytvorenia rozpočtového rámca na rok 2017 ako súčasť úsilia o prevádzkovanie tokov financovania na poskytovanie služieb a zabezpečenie fungovania verejných inštitúcií. Dňa 2. januára 2017 však podpredseda vlády Mousa al-Kony odstúpil a vyjadril nespokojnosť s neúčinnosťou Prezidentskej rady.

Podporná misia OSN v Líbyi (UNSMIL) pokračovala v spolupráci s líbyjskými zainteresovanými stranami s cieľom identifikovať konkrétne možnosti obnovenia politického procesu a začatie rozhovorov o sporných otázkach, ktoré bránia vykonávaniu líbyjskej politickej dohody. Existuje však široká zhoda v tom, že určité vymedzené prvky dohody musia byť zmenené a doplnené tak, aby umožňovali jej vykonávanie.

Dňa 12. decembra 2016 sa v Káhire s cieľom posunúť proces vpred a identifikovať výzvy na implementáciu líbyjskej politickej dohody, zišla skupina 40 líbyjských predstaviteľov, zložená z poslancov parlamentu a Vysokej štátnej rady, bývalých členov Líbyjskej národnej prechodnej rady, bývalých predstaviteľov režimu a kmeňových predstaviteľov. V záverečnom vyhlásení na tomto stretnutí účastníci vyzvali na zmenu členstva v líbyjskom politickom dialógu, pozmeňujúce a doplňujúce návrhy k článku 8 dodatočných ustanovení politickej dohody a riešenie otázky velenia a štruktúry líbyjských ozbrojených síl. Vyzvali tiež na reštrukturalizáciu Prezidentskej rady a na zmenu jej rozhodovacích mechanizmov, ako aj na rozšírenie Vysokej rady štátu o všetkých bývalých členov Generálneho národného kongresu.

Dňa 5. januára 2017 sa môj Zvláštny predstaviteľ v snahe preskúmať možnosti dohodnutia líbyjskej politickej dohody na základe konsenzu stretol s prezidentom Snemovne reprezentantov Agilom Salehom v Tunise. Predseda Poslaneckej snemovne navrhol

rekonfiguráciu líbyjského politického dialógu na základe zastúpenia Snemovne reprezentantov a Vysokej rady štátu. Môj Zvláštny predstaviteľ sa tiež stretol s predsedom Vysokej štátnej rady Abderrahmanom Swehlim, ktorý vyjadril ochotu zapojiť sa. Zvláštny predstaviteľ sa znova stretol s predsedom Snemovne reprezentantov a predsedom Vysokej štátnej rady 19. a 20. februára. Obaja sa v zásade dohodli, že vytvoria spoločný výbor vrátane členov Snemovne reprezentantov a Vysokej štátnej rady, aby spolupracovali na zmene a doplnení dohody na základe konsenzu.

Líbyjský politický dialóg naďalej zohrával dôležitú úlohu ako poradný orgán, ktorý spája zástupcov rôznych zainteresovaných strán a názorov. Dňa 24. januára 2017 neformálne poradné zasadnutie členov dialógu navrhlo možnosti riešenia kľúčových sporných otázok, ktoré bránia vykonávaniu líbyjskej politickej dohody vrátane zloženia a úlohy Rady predsedníctva a najvyššieho vedenia líbyjskej národnej armády. Väčšina členov líbyjského politického dialógu sa zúčastnila a schválila závery konzultačného zasadnutia.

Snemovňa reprezentantov zostala rozdelená a nedosiahla potrebné kvórum na hlasovanie o navrhovanej novej úprave ústavnej deklarácie, prostredníctvom ktorej by inštitúcie pochádzajúce z líbyjskej politickej dohody boli začlenené do ústavného rámca a ustanovenia ústavnej deklarácie by boli doplnené. Snemovňa reprezentantov sa tiež nedokázala dohodnúť na zložení delegácie, ktorá by mala byť poverená jej zastupovaním v rozhovoroch s ostatnými zainteresovanými stranami.

Paralelné inštitúcie pokračovali v činnosti. "Dočasná vláda" z al-Bayda naďalej presadzovala svoju právomoc na východe krajiny, a to aj napriek nedostatku právneho postavenia v rámci líbyjskej politickej dohody. Podobne bývalá, neuznaná, "vláda národnej spásy" pokračovala v úsilí opätovne potvrdiť kontrolu v rôznych častiach Tripolisu a symbolicky sa zmocnila niekoľkých neobsadených vládnych budov.

Medzinárodné úsilie o podporu procesu prípravy ústavy pokračovalo. Počas sledovaného obdobia správny súd v al-Bayda rozhodol proti zmenám v stanovách ústavodarného zhromaždenia, ktoré umožnili hlasovať o návrhu ústavy so zníženým kvórum. Na základe tohto hlasovania sa 37 zo 58 zvolených členov zhromaždenia dohodlo na návrhu na vykonanie referenda. Rozhodnutie správneho súdu sa odvoláva na Najvyšší súd v Tripolise. Bol vymenovaný nový člen zhromaždenia zostavujúceho ústavu, ktorý nahradil bývalého predsedu zhromaždenia Aliho Tarhouniho, ktorý bol iným rozhodnutím správneho súdu vyhlásený za nepríslušného na túto funkciu. Nový predseda zhromaždenia, Nuh Abdel Sayed Al-Maghrabi, bol zvolený 3. januára 2017.

Neschopnosť dosiahnuť pokrok smerom ku konečnej dohode o znení ústavy, o ktorej sa má hlasovať v referende, je spojená s patovou situáciou v politickom procese. Aj frustrácia s pokračujúcim politickým rozdelením ovplyvnila zhromaždenie. Dňa 24. januára 2017 členovia líbyjského politického dialógu vydali vyhlásenie, v ktorom požadujú pozastavenie zhromaždenia do jedného mesiaca, ak sa tento orgán nedokáže zaviazat' k dokončeniu návrhu ústavy. Členovia dialógu citovali článok 52 líbyjskej politickej dohody, podľa ktorej práca zhromaždenia mala pokračovať najneskôr 24. marca 2016. Členovia Zhromaždenia odsúdili vyhlásenie a varovali pred nahradením demokraticky zvoleného orgánu. "

Zdroj: <http://reliefweb.int/report/libya/report-secretary-general-united-nations-support-mission-libya-s2017283-enar> (dostupné dňa 12. júna 2017)

E. Ministerstvo zahraničných vecí USA: Národná správa o stave ľudských práv 2016 – Líbya

Líbya je parlamentnou demokraciou s dočasnou ústavnou deklaráciou, ktorá umožňuje vykonávať celý rad politických, občianskych a justičných práv. Občania zvolili v júni 2014 v slobodných a spravodlivých voľbách členov Snemovne reprezentantov v Tobruku (HOR). Líbyjská politická dohoda, ktorú členovia líbyjského politického dialógu podporovaného OSN podpísali v decembri 2015 a vláda HOR schválila v januári, vytvorila medzinárodne uznávanú vládu Prezidentskú radu (PC) Vlády národného spladu (GNA), ktorej predsedal premiér Fayez Sarraj. Prezidentská rada sa 30. marca usídlila v Tripolise. Menšinový blok členov skupiny HOR zabránil vo februári hlasovať o PC navrhovanom kabinete GNA a v auguste hlasovalo kvórum členov proti navrhovanému kabinetu a obmedzilo účinnosť vlády. Navrhovaní ministri však viedli svoje ministerstvá vo funkcii. Vybraná práca zhromaždenia ústavného návrhu sa zastavila v dôsledku bojov a bojkotov niektorých členov.

Vláda si neudržala civilnú kontrolu nad "líbyjskou národnou armádou" (LNA) napriek snahám presvedčiť veliteľa LNA Khalifu Haftara, aby sa začlenil do civilných vládnych bezpečnostných síl. Niektoré líbyjské sily mimo Haftarovho velenia sa spojili s vládou a pripojili sa k úspešnej operácii proti IS v meste Syrta a v okolí mesta. V priebehu roka LNA, podporovaná HOR, pokračovala vo svojej vojenskej operácii proti násilným extrémistickým organizáciám na východe, obsadzovala mestá a nahrádzala volených predstaviteľov miest vojenskými zástupcami. Ďalšie nelegálne ozbrojené skupiny pokračovali vo vypĺňaní bezpečnostného vaku na iných miestach v celej krajine. Ani GNA ani HOR nemali kontrolu nad týmito skupinami. IS si udržiaval prítomnosť v oblastiach okolo Benghazi a Derna. Syrta bola pevnosťou IS po väčšinu roka, ale líbyjská vojenská operácia, ktorá začala v máji, získala mesto do rúk vlády v decembri.

Nedávne voľby: V júni 2014 Vysoká národná volebná komisia úspešne spravovala voľby členov do HOR, dočasného parlamentu, ktorý nahradil GNC, ktorého mandát vypršal vo februári. Odhaduje sa, že 42% registrovaných voličov sa zúčastnilo na voľbách, aby si vybralo 200 členov z 1 714 kandidátov. Medzinárodní a domáci pozorovatelia, zástupcovia médií a akreditovaní hostia väčšinou ocenili činnosť volebných orgánov. Líbyjská asociácia pre demokraciu, najväčšia pozorovateľská skupina, uviedla menšie technické problémy a nezrovnalosti, ale vyhlásila, že voľby boli vo všeobecnosti dobre organizované. Násilie a rozšírené hrozby proti kandidátom, voličom a volebným predstaviteľom v deň volieb ovplyvnili 24 volebných miest, najmä Sabha, Zawiya, Awbari, Syrta, Benghazi a Derna. Jedenásť kresiel zostalo neobsadených kvôli bojkotu registrácie kandidátov a hlasovania zo strany komunity Amazigh a násiliu v mnohých volebných centrách, ktoré zabránili konečnému hlasovaniu.

V priebehu roka sa v obciach Yefran a Amazigha konali dvoje volieb v mestskej rade. Od júna mala LNA tendenciu nahrádzať volených starostov mesta vojenskými zástupcami. Od októbra tým bolo ovplyvnených desať miest na východe krajiny.

Politické strany a politická spoluúčasť: po revolúcii sa rozmnožili politické strany, hoci rozdeľujúce politické boje medzi vedúcimi stranami bránili pokroku vlády v oblasti legislatívnych a volebných priorít. V súvislosti s rastúcou neistotou klesla verejná mienka smerom k niektorým politickým stranám, ktoré sú vnímané ako jeden z dôvodov nestability. V roku 2013 pod tlakom milícií vláda schválila zákon o lustrácii, zákon o politickom izolovaní (PIL), ktorý zakazoval tých, ktorí v rokoch 1969 až 2011 zastávali určité funkcie vo vláde Kaddáfího. Pozorovatelia do veľkej miery kritizovali zákon za svoj príliš široký rozsah a širokú mieru voľnej úvahy danej Výboru PIL, aby určil koho vylúči z funkcie.

Viacerí členovia vlády tvrdili, že v priebehu roka zrušili činnosť Výboru PIL, ale v tejto súvislosti neuvěřnili žiadne právne predpisy, ani nebolo jasné, či HOR bolo uznášaniaschopné, čo je nevyhnutné na prijatie akýchkoľvek právnych predpisov.

Účasť žien a menších: Žiadne zákony neobmedzovali účasť žien a príslušníkov menších na politickom procese, a ženy a príslušníci menších sa na ňom aj zúčastňovali. Ústavná deklarácia umožňuje plnú účasť žien a menších vo voľbách a politickom procese, ale významné sociálne a kultúrne prekážky - okrem významných bezpečnostných problémov - zabránili ich proporčionálnej politickej účasti.

Volebný zákon ustanovuje zastúpenie žien v HOR: z 200 kresiel v parlamente zákon určuje 32 pre ženy. "

Zdroj: http://www.ecoi.net/local_link/337212/466972_en.html (dostupné dňa 12. júna 2017)

Bezpečnostná situácia

A. Bezpečnostná rada OSN: Správa generálneho tajomníka OSN o podpornej misii OSN v Líbyi

"Celková bezpečnostná situácia sa v sledovanom období značne zhoršila, s rozširujúcimi sa bojmi v Tripolise, bojom v oblasti ropného polmesiaca a nárastom napätia v oblasti Sabha. Pokračujúce úsilie zo strany Organizácie Spojených národov v úzkej spolupráci s regionálnymi a medzinárodnými partnermi vedie politické strany k angažovanosti v rámci líbyjskej politickej dohody a vo veľkej miere podporuje politický proces. Na otázky, ktoré je potrebné riešiť, aby sa obnovila politická transformácia, sa pomaly nachádza konsenzus. Potenciál ďalšej vojenskej eskalácie však pretrváva, a to kvôli prevažne neadresovaným štruktúrnym politickým otázkam a mnohým ozbrojeným aktérom v teréne s konfliktnými agendami. "

Zdroj: <http://reliefweb.int/report/libya/report-secretary-general-united-nations-support-mission-libya-s2017283-enar> (dostupné dňa 12. júna 2017)

B. Ministerstvo zahraničných vecí USA: Správa o uplatňovaní ľudských práv v krajine 2016 - Líbya

"Zabíjanie civilistov: Existujú početné hlásenia o tom, že vládne milície, protivládne milície a niektoré kmene páchali svojvoľné a nezákonné zabíjanie civilistov. Primárnymi cieľmi zabíjania boli politickí protivníci; príslušníci polície, oddelenia vnútornej bezpečnosti a vojenskej spravodajskej služby, tiež sudcovia, politickí aktivisti, členovia občianskej spoločnosti, novinári, náboženský lídri a úradníci a vojaci spojení s Kaddáfim.

Operácia Dôstojnosť veliteľa LNA Chalifu Haftara pokračovala v priebehu roka. LNA pokračovala v útokoch pozemných a vzdušných síl proti extrémistickým silám v Bengahzí, vrátane IS, Ansar al-Sharia a ich odnoží. Aj keď počet obetí nie je známy, správy médií a mimovládnych organizácií odhadovali, že Operácia Dôstojnosť si vyžiadala stovky mŕtvych a tisícky zranených, vrátane civilistov. Amnesty International (AI) takisto uviedla nezmyselné a neprimerané bombové útoky v husto osídlenej štvrti mesta Bengahzi, Ganfoude.

7. februára neidentifikované lietadlo bombardovalo nemocnicu al-Wahda v Derne, pričom nálet zabil aspoň dvoch civilistov a spôsobili rozsiahle škody. Ďalšie letecké útoky boli v ten deň zamerané na mesto. Zodpovednosť za útok neprevzala žiadna zo strán konfliktu.

V apríli sa na sociálnych sieťach objavili informácie o neprimeranom ostreľovaní zo strany LNA v meste Derna, ktoré spôsobilo veľké množstvo civilných obetí a zničenie infraštruktúry.

Dňa 20. septembra bolo zabitých najmenej deväť civilistov vrátane žien a detí a 20 zranených v Sokne v Jufre. Objavili sa tvrdenia, že útok uskutočnili vojská LNA sídlia v Misráte, avšak tieto sa k útoku neprihlásili.

Hoci presné čísla nebolo možné získať, extrémistické bombové útoky a zabíjanie pravdepodobne vyústili do stoviek úmrtí. Teroristické organizácie, ako napríklad IS Ansar al-Šaría, al-Káida v islamskom Maghrebe, a ich odnože pravdepodobne vykonali množstvo násilných útokov. hoci v mnohých prípadoch boli páchatelia neznámi.

Únosy: Sily prepojené s vládou aj s jej oponentmi boli zodpovedné za zmiznutie civilistov v konfliktných oblastiach, hoci vo väčšine prípadov zostali detaily nejasné. Vo východnom regióne sa zabíjanie, únosy a zastrasovanie naďalej zameriavali na aktivistov, novinárov, bývalých vládnych činiteľov a bezpečnostné sily. Únosy boli v mnohých mestách na dennom poriadku.

Počas uplynulých 18 mesiacov IS uniesol a vzal do zajatia minimálne 540 utečencov a migrantov vrátane najmenej 63 žien nútených na sexuálne otroctvo pre bojovníkov IS.

Fyzické zneužívanie, trestanie a mučenie: Dozorcovia v štátnych i ilegálnych väzniciach údajne mučili väzňov. Rozsah mučenia v extrémistických alebo vojenských rukách zostal neznámy, aj keď niektoré milície údajne fyzicky zneužívali zadržovaných. Jednotlivci, ktorí vyjadrili kontroverzné názory, napríklad novinári, trpeli násilím. V prípade vyšetrovania zabitia Naseba Milúd Karfanyho, televízneho novinára so sídlom v Sabha a jeho snúbenice, z roku 2014, nedošlo k žiadnemu posunu.

Detstí vojaci: Existujú správy o neplnoletých osobách, ktoré sa pripojili k ozbrojeným silám GNA, hoci úradná politika GNA vyžadovala, aby sa náborov zúčastňovali osoby nad 18 rokov. Existovalo niekoľko správ o registrácii neplnoletých vojakov, ale neexistovali žiadne overiteľné informácie o akýchkoľvek podmienkach súvisiacich s vekom pri prijímaní

vojakov. Vláda nevyvinula úsilie na vyšetrovanie alebo potrestanie náboru alebo použitia detských vojakov. Podľa správ v médiách, IS tvrdí, že vzdeláva deti v krajine pre svoje operácie, ako napríklad samovražedné útoky, streľbu zo zbraní a výrobu improvizovaných výbušných zariadení (IED). V apríli LNA vyhlásila, že IS nútil detských vojakov z Líbye a ďalších arabských krajín do zúčastniť sa výcviku vo výcvikovom tábore v Syrte.

Ďalšie zneužívanie súvisiace s konfliktom: Ďalšie zneužívanie vyplývajúce z eskalujúceho konfliktu zahŕňalo obmedzenie cestovania, úmyselné útoky na zdravotnícke zariadenia a mohutné vysídľovanie civilistov. Médiá uviedli, že ozbrojené skupiny, ktoré sa zúčastňujú na zrážkach v Tripolise, používajú IED v silne osídlených mestských oblastiach. Úrady hlásili rovnaké zneužitie v Bengházi a 2. mája UNSMIL oznámila, že výbuch IED v okrese al-Hawari v Bengházi zabil tri deti a jedno dieťa zranil.

Podľa AI, v rámci vojenskej blokády LNA, stovky civilistov, vrátane Líbyjčanov a cudzích štátnych príslušníkov, zostali uväznení v susedstve Ganfouda v juhozápadnej časti Bengházi a trpeli vážnym nedostatkom vody, potravín, zdravotníckych potrieb a elektriny. 10. decembra vyhlásila LNA dočasné, šesťhodinové prímerie, ktoré umožnilo evakuáciu civilistov. Iba niekoľko civilistov však dokázalo opustiť obliehané Bengházi. OSN odsúdila zlyhanie LNA, pri zabezpečení bezpečného prechodu civilistov počas sľubovaného zastavenia nepriateľstva. "

Zdroj: http://www.ecoi.net/local/link/337212/466972_en.html (dostupné dňa 12. júna 2017)

C. Úrad Spojeného kráľovstva pre zahraničie a Commonwealth: Cestovné poradenstvo - Líbya

"Hoci vláda národnej dohody (GNA) pracuje na obnovení stability a bezpečnosti v Líbyi, intenzívne boje pokračujú v mnohých oblastiach a miestna bezpečnostná situácia sa môže rýchlo zhoršiť.

Teroristi sa veľmi pravdepodobne pokúsia uskutočniť útoky v Líbyi. V krajine zostáva vysoká hrozba teroristických útokov a únosov proti cudzincom, vrátane extrémistov spojených s IS a al-Káidou, ako aj ozbrojenými milíciami. Od roku 2015 IS napadol niekoľko ropných a plynových zariadení a zabíjal alebo unášal ich pracovníkov, vrátane cudzích štátnych príslušníkov.

Britské veľvyslanectvo v Tripolise zostáva dočasne zatvorené a nie je schopné poskytnúť konzulárnu pomoc.

Boj spôsobil dočasné pozastavenie alebo zatvorenie letísk, uzavreté cesty a viedol aj k zatvoreniu niektorých hraničných priechodov. Všetky letiská sa môžu stať terčom útoku. Medzinárodné letisko v Tripolise bolo uzavreté od 13. júla 2014. Dňa 23. decembra 2016 bol vnútroštátny let Afriqah Airways A320 zo Sabha na medzinárodné letisko Mitiga v Tripolise unesený a odklonený na Maltu. Všetci cestujúci a posádka boli prepustení a motívy únoscov boli politické. "

Zdroj: <https://www.gov.uk/foreign-travel-advice/libya> (dostupné dňa 12. júna 2017)

D. Ministerstvo zahraničných vecí USA: Cestovné upozornenie - Líbya

"Tripolis a ďalšie mestá boli svedkami bojov medzi ozbrojenými skupinami a vládnymi silami, ako aj teroristických útokov. Hotely navštevované zákazníkmi zo Západu boli terčom v viacerých streľieb. Skupiny milícií niekedy zadržávajú cestujúcich z ľubovoľných dôvodov, neposkytujú zadržaným prístup k právnikovi alebo k právnemu procesu a neumožňujú zadržaným osobám informovať ostatných o ich situácii. Občania USA by mali mať vždy doklad o občianstve a platnom štatúte prístahovalectva, ale mali by vedieť, že tieto dokumenty nezaručujú spravodlivé zaobchádzanie. Ministerstvo zahraničných vecí má mimoriadne obmedzené možnosti pomáhať občanom USA zadržaným v Líbyi. Väčšina medzinárodných letísk je uzavretá a lety mimo prevádzkových letísk sú sporadické a môžu byť zrušené bez predošlého varovania. 23. decembra 2016 lietadlo, ktoré cestovalo zo Sabhy do Tripolisu, bolo unesené a odklonené na Maltu ozbrojenými mužmi, ktorí sa vyhrážali odpálením bomby v lietadle. Americká vláda je veľmi znepokojená zacielením na komerčnú dopravu v Líbyi a zakazuje obchodné letecké operácie v rámci líbyjského vzdušného priestoru. Námorné prístavy a cesty sa tiež môžu uzavrieť bez akéhokoľvek upozornenia. Násilie v Líbyi proti civilným obchodným záujmom vyvoláva vážne obavy o bezpečnosť námorných plavidiel a ich posádok. Líbyjská národná armáda (LNA) oznámila dňa 7. januára 2015, že všetky lode v líbyjských vodách musia mať schválenie LNA na transit, a to po bombardovaní gréckeho ropného tankera, dňa 4. januára 2015 v blízkosti Derna pri ktorom boli zabití dvaja členovia. Násilná extrémistická aktivita v Líbyi zostáva vysoká a extrémistické skupiny sú hrozbou voči americkým vládnym činiteľom, občanom a záujmom. Hrozby proti občanom USA môžu zahŕňať vraždu alebo únos. IS prevzal zodpovednosť za výbuch dvoch improvizovaných výbušných zariadení v Tripolise v septembri 2016.

Občania USA by sa mali vyhnúť oblastiam demonštrácií a byť opatrní, ak sa nachádzajú v blízkosti veľkých zhromaždení alebo protestov, pretože aj demonštrácie, ktoré majú byť pokojné, sa môžu stať konfliktnými a vyeskalovať násilie. Úroveň kriminality v Líbyi zostáva vysoká, vrátane hrozby únosu za výkupné.

Zdroj: <https://travel.state.gov/content/passports/en/alertswarnings/libya-travel-warning.html> (dostupné dňa 12. júna 2017)

Prístup k zdravotnej starostlivosti

A. HRW: Žiadna ochrana, žiadna rešpekt. Zdravotnícki pracovníci a zdravotnícke zariadenia pod paľbou v roku 2015 a začiatkom roka 2016

"Od roku 2014 postihujú boj a nestabilita viac ako 3 milióny ľudí, takmer polovicu obyvateľov Líbye. Takmer 2,5 milióna ľudí potrebuje naliehavú humanitárnu pomoc a 1,9

milióna ľudí má nesplnené potreby týkajúce sa zdravotnej starostlivosti. Viac ako 400 000 osôb bolo vysídlených.

Zdravotný systém v Líbyi sa úplne zrútil. Primárne zdravotnícke zariadenia boli zatvorené z dôvodu ozbrojených konfliktov, neistoty alebo neschopnosti zamestnancov dostať sa do nich. V mnohých zdravotníckych zariadeniach boli zamestnaní zahraniční pracovníci, ktorí počas konfliktu odišli. Viac ako 80% zdravotníckych pracovníkov bolo v roku 2014 evakuovaných. V hlavnom nemocničnom centre mesta Tripolis zostalo len 250 zdravotných sestier z 1 200, ktore tam pracovali v roku 2012. Zostáva len málo odborníkov, ako sú chirurgovia a pôrodníci. Bezpečnostné obmedzenia zamedzujú prístup k zdravotníckym zariadeniam v Benghází a v iných oblastiach, čím vytvárajú tlak na iné zariadenia. Na východe krajiny boli v roku 2014 zničené sklady skladajúce lekárske potreby a doprava zásob na západe a na juhu je ohrozená ozbrojenými hrozbami. Kliniky a nemocnice v bezpečnejších častiach Benghází, Misraty, Tripolisu a Sabhy boli preťažené požiadavkami na starostlivosť o vysídlené osoby.

V roku 2015 došlo k zničeniu a/alebo vykradnutiu zostávajúcich skladov na východe aj na západe krajiny. Nedostatok chirurgických a pôrodných potrieb a liekov na chronické choroby je všadeprítomný. Došlo k útokom na nemocnice v rokoch 2014 a 2015, vrátane lekárskeho centra v Tripolise a nemocnice Al-Zahraa. Došlo k ďalším útokom na sanitky označené symbolmi Červeného polmesiaca. V decembri 2015 bolo 40% zdravotníckych zariadení zatvorených, pretože boli v konfliktnej zóne alebo im chýbali zamestnanci alebo elektrina. Od júna 2014 do decembra 2015 bolo zabitých päť zdravotníckych pracovníkov a 20 zranených v dôsledku útokov. Svetová zdravotnícka organizácia udržiavala minimálne pokrytie mobilných zdravotníckych tímov a kliník s dosahom iba 250 000 ľudí. 16. marca 2015 približne 30 bojovníkov IS zaútočilo na nemocnicu Ibn Sina v Syrte a uniesli 20 zahraničných zdravotníckych pracovníkov pracujúcich v nemocnici. IS neskôr prepustil zdravotníckych pracovníkov a nariadil im ostať v meste.

Začiatkom roka 2016 minister zdravotníctva uviedol, že zdravotná situácia sa naďalej zhoršovala z dôvodu rozsiahleho poškodenia a zatvorenia zdravotníckych zariadení. Zároveň útoky na nemocnice a zdravotníckych pracovníkov ďalej eskalovali. 7. februára 2016 neidentifikované lietadlo napadlo nemocnicu Al-Wahda Hospital v oblasti Bab Tobruk v meste Derna. Dve bomby zasiahli oddelenie urológie a vnútorného lekárstva, ako aj izbu zamestnancov, čo spôsobilo rozsiahle škody. Útoky si vyžiadali život zamestnanca lekárne Mastura Ali Mohameda al-Drissiho a jeho desaťročného syna Mohameda Jomaa Abdelazziz al-Ghwariho, keď obaja spali v ubytovni pre zamestnancov "

Zdroj: <http://www.refworld.org/docid/57441f434.html> (dostupné dňa 12. júna 2017)

B. WHO: Plán humanitárnej reakcie v Líbyi 2016

"Päť rokov ozbrojeného konfliktu a politickej nestability postihlo takmer každú časť Líbye, vyžiadalo si tisíce životov a zanechalo tisícky ďalších zranených. Odhaduje sa, že 2,44 milióna ľudí teraz potrebuje okamžitú ochranu a nejakú formu humanitárnej pomoci, vrátane takmer 435 000 osôb vysídlených v rámci krajiny (IDP), z ktorých mnohí prežili

viacnásobné vysídlenia a stratili domovy, živobytie a blízkych. Medzi nevysídlené osoby inak postihnuté konfliktom patrí ďalších 1,75 milióna ľudí.

Líbyja je hostiteľom približne 250 000 zraniteľných utečencov, žiadateľov o azyl a migrantov, ktorí ušli z domovov z dôvodu násilia, hospodárskych ťažkostí a politických nepokojov v severnej a subsaharskej Afrike a na Blízkom východe. Tieto osoby sú obeťami diskriminácie a marginalizácie, obmedzeného prístupu k potravinám a zdravotnej starostlivosti a nedostatočného prístupu k bezpečnému útočišťu.

Konflikt ovplyvnil prístup k potravinám pre viac ako 1,2 milióna ľudí, najmä pre vnútorne presídlených a pre ľudí žijúcich v južnej a východnej Líbyi. Približne 680 000 ľudí potrebuje pomoc pri zabezpečení prístupu k pitnej vode a sanitácii.

Viac ako 30 000 ľudí utrpelo zranenia, v mnohých prípadoch život ohrozujúce alebo život meniace. Násilie založené na rodovej príslušnosti a nútené náborové aktivity čoraz viac ohrozujú ženy a deti vo svojich komunitách, zatiaľ čo pracovné prostredie pre humanitárnych pracovníkov je naďalej jedným z najzraniteľnejších a najnehostinnejších na svete. Systém zdravotnej starostlivosti v Líbyi sa zhoršil až do štádia kolapsu a nezvláda nápor obetí konfliktu. Závažné ochorenia a zranenia pribúdajú. V posledných šiestich mesiacoch bolo v konfliktných oblastiach bolo viac ako 60% nemocníc nedostupných alebo zatvorených, najmä na východe a na juhu krajiny. Nemocnice sú preplnené a ich kapacity boli výrazne znížené rozsiahlym exodom zahraničných zdravotníckych pracovníkov. Existuje tiež nedostatok základných liekov a pomôcok. Odhaduje sa, že 1,9 milióna ľudí potrebuje pomoc na uspokojenie svojich základných potrieb v oblasti zdravotnej starostlivosti. "

Zdroj: <http://www.who.int/hac/crises/lby/appeals/en/> (dostupné dňa 12. júna 2017)

C. MSF: Líbyja - Zdravotný systém v stave skrytej krízy

"Líbyjský, kedysi účinný zdravotnícky systém, je v stave krízy. Nemocnice sú zatvorené alebo nefunkčné z dôvodu nedostatku skúseného zdravotníckeho personálu a nedostatku základných liekov a potrieb, najmä inzulínu a dialyzačných zariadení.

V mnohých líbyjských nemocniciach boli predtým zamestnané zdravotné sestry zo zámoria, ale väčšinou z Líbye odišli po vojne proti Muammarovi Kaddáfimu v roku 2011 a následnom ozbrojenom konflikte medzi podporovateľmi politického islamu a ich protivníkmi.

Stav zdravotníckych služieb nie je prekvapujúci v krajine s dvoma oddelenými zdravotníckymi ministerstvami, ktoré sa hlásia k dvom rozdielnym vládam, navzájom bojujúcim o moc. Vláda uznaná medzinárodným spoločenstvom je vyhnaná do Tobruku vo východnej Líbyi, zatiaľ čo vláda sídlia v hlavnom meste Tripolise riadi západ krajiny.

MSF zásobuje základnými liekmi tie nemocnice, ktoré stále fungujú. Napríklad poskytla antibiotiká a analgetiká centrálnej nemocnici v Misrate v západnej Líbyi. Tím MSF poskytuje tiež školenia pre zdravotnícky personál, na lôžkových oddeleniach, pohotovostných a chirurgických pracoviskách. Ich cieľom je vyškoliť hlavné zdravotné

sestry na každom oddelení, ktoré následne budú môcť poučiť sestry, ktoré majú iba niekoľko mesiacov skúseností so starostlivosťou o pacientov.

Vo verejnej nemocnici v Zuware, v blízkosti tuniskej hranice, tím MSF trénuje zdravotnícky personál v oblasti intenzívnej a núdzovej starostlivosti. Zuwara je jediná nemocnica v okrese vybavená na poskytovanie núdzovej starostlivosti. Vo februári 2016, po amerických leteckých útokoch zameraných na militantov islamského štátu (IS) v Sabrata a útokov IS, nemocnica hlásila 15 zranených.

Vo východnej Líbyi sú problémy podobné, pretože nemocnice trpia nedostatkom vyškoleného personálu a nedostatkom liekov. V BENGHÁZÍ, kde islamistické sily bojujú proti armáde spojenej s Tobruckou vládou, zásobuje MSF liekmi tri nemocnice. Tím bude tiež poskytovať výcvik v núdzovej starostlivosti v BENGHÁZÍ Medical Center. Po bojoch v BENGHÁZÍ začiatkom marca prijali mestské nemocnice viac ako 100 pacientov, zatiaľ čo nemocnice v meste Marj a Al Abyar, východne od BENGHÁZÍ - obe podporované MSF - tiež hlásili niekoľko zranených.

Líbya tiež bojuje s krízou vysídľovania, pretože ľudia utekali zo svojich domovov z dôvodu násilností. Len BENGHÁZÍ poskytuje útočisko viac ako 100 000 vysídleným osobám. V BENGHÁZÍ tímy MSF distribuujú jedlo a poskytujú lekárske konzultácie vysídleným pacientom so zameraním na pediatriu, pôrodníctvo a gynekológiu na klinike, ktorá začala svoju činnosť dňa 20. februára v úzkom partnerstve s miestnou mimovládnu organizáciou.

Pokles zaočkovanosti a zvýšenie materskej úmrtnosti je ďalším dôsledkom zdravotnej krízy v Líbyi. MSF dodáva očkovacie látky do zdravotníckych stredísk na východnom aj západnom okraji krajiny.

Napriek vážnemu zhoršeniu zdravotného systému krajiny, len veľmi málo organizácií nasleduje činnosť MSF a poskytuje pomoc. Svojimi ropnými zdrojmi je Líbya často považovaná za bohatú krajinu, ale už tomu tak nie je. Zdravotný systém odzrkadľuje širší stav krajiny: nemocnice sú vybavené najmodernejším vybavením, ktoré z dôvodu zlej údržby a nedostatku náhradných dielov už nie je funkčné.

"Je to krajina, kde problémy nie sú okamžite zrejmé," hovorí Malika Saimová. "Ale toľko je tu potrebného. Naozaj môžete vidieť, ako zdravotný systém šiel z kopca, odkedy sme tu pred rokom začali pracovať. "

Zdroj: <http://www.msf.org/en/article/libya-health-system-state-hidden-crisis>
(dostupné dňa 12. júna 2017)

Report on a Country of Origin – Libya - General Political and Security Situation and Access to Healthcare

Political Situation

A. Human Rights Watch: World Report 2017 - Libya

“The United Nations-backed, internationally recognized Government of National Accord (GNA) struggled in 2016 to assert itself in the capital Tripoli, as two authorities—one also based in Tripoli and another in eastern Libya—continued to compete for legitimacy and control over resources and infrastructure.

Forces aligned with all governments and dozens of militias continued to clash, exacerbating a humanitarian crisis with close to half-a-million internally displaced people. The civilian population struggled to gain access to basic services such as healthcare, fuel, and electricity.

Militias and armed forces affiliated with the two governments engaged in arbitrary detentions, torture, unlawful killings, indiscriminate attacks, abductions, and forcible disappearances. Criminal gangs and militias abducted politicians, journalists, and civilians—including children—for political and monetary gain. The domestic criminal justice system remained dysfunctional, offering no prospects for accountability, while the International Criminal Court (ICC), despite having jurisdiction over Libya provided by the UN Security Council, failed to open any new investigation into ongoing crimes.

The Presidential Council (PC), the highest body of the GNA, arrived in March in Tripoli to take control of ministries and government facilities that had previously been under the control of the self-proclaimed National Salvation Government, which stepped down in April to make way for the GNA.

In October, the former prime minister of the National Salvation Government announced a comeback together with the rump General National Congress, the former legislature, and took over the Tripoli premises of the State Council, the advisory body attached to the GNA.

The Interim Government, meanwhile, refused to recognize the cabinet proposed by the Presidency Council and continued to operate as a rival authority from al-Bayda and Tobruk in eastern Libya. Despite enjoying international recognition, the GNA struggled to win support domestically and gain authority and control over territory and institutions.

The so-called Libyan National Army (LNA), under the command of General Khalifa Hifter and allied with the Interim Government, gained control of substantial territory in 2016, including in the oil crescent, where they took over major terminals. Libya’s legislative body, the House of Representatives, remained allied with the Interim Government. Throughout the year, deputies opposing the UN-backed GNA obstructed voting for a proposed cabinet.

In June, the president of the House of Representatives, Agilah Saleh, declared martial law, a de facto state of emergency, in the eastern region and appointed the LNA chief of staff, Abdulrazeq al-Nadhouri, as military governor for that region. Since then, al-Nadhouri has replaced several elected civilian heads of municipal councils with military governors.

In September, Abdurrahman Swehli, head of the High Council of State, declared that, in light of the inability of the House of Representatives to confirm a cabinet, the High Council of State would exercise all powers, including legislative ones. Libya's Constitution Drafting Assembly failed to finalize a preliminary draft constitution and remained embroiled in internal disagreements."

Source: http://www.ecoi.net/local_link/334710/463157_en.html (accessed June 12, 2017)

B. BBC: Article on the political situation Libya which is still fractured and threatened by Islamic State

„The country was supposed to have one government, but it has two with a third one trying to revive itself.

New Prime Minister Fayez Sarraj - who leads the UN-backed unity government known as the Presidency Council - was supposed to be in charge.

One year on, Libya's international partners, and its politicians, are still shuttling between multiple capitals in Europe and the region for talks to bridge the continuing political, economic and security impasse.

The fightback against the so-called Islamic State (IS) gained headway this month in Sirte and that battle remains paramount to the West. But with the blurred lines of leadership, can any victory on the battlefield repair the dysfunctional state of the country's affairs?

Libya will remain an attractive landscape for IS, and other strains of Islamist groups, as long as there is a power and military vacuum in the country. Its southern region is now being watched closely for both IS and al-Qaeda activity."

Source: <http://www.bbc.com/news/world-africa-38341539> (accessed June 12, 2017)

C. Amnesty International Report 2016/17 - The State of the World's Human Rights - Libya

„Libya remained deeply divided as rival governments continued to vie for political legitimacy and assert control against a background of economic collapse and widespread lawlessness in which armed groups and militias abducted people for ransom and committed unlawful killings with impunity.

The Presidency Council of a UN-backed Government of National Accord (GNA) entered the capital, Tripoli, in March and seized power from the National Salvation Government (NSG) with support from armed groups from western cities and towns who previously backed the NSG. The NSG continued to claim legitimacy and unsuccessfully sought to reclaim power by force in October. The GNA failed to consolidate power amid continued sporadic clashes between armed groups, including in areas it controlled, while its legitimacy remained contested by Libya's recognized parliament, the House of Representatives (HOR) based in Tobruk.

The HOR-affiliated Libyan National Army (LNA), an armed group composed of former army units and tribal militias, commanded by retired army General Khalifa Haftar, consolidated its power and made significant territorial gains in the east. The LNA continued to participate in fighting against the Shura Council of Benghazi Revolutionaries (SCBR) armed group in Benghazi, and conducted air strikes in Derna.

IS controlled parts of the coastal city of Sirte and contested other areas. In February, a US air strike on an alleged IS training camp in the western city of Sabratha reportedly killed up to 50 people, including two Serbian nationals held hostage by IS. In May, GNA forces composed mostly of armed groups from Misrata began an offensive against IS positions in Sirte, supported by US air strikes in August, and gained control of the city in early December.

In April the Constitution Drafting Assembly issued a revised draft constitution to be approved by national referendum, but no date for the referendum had been set by the end of the year.

The UN Security Council extended the mandate of the United Nations Support Mission in Libya (UNSMIL) until 15 September 2017.“

Source: http://www.ecoi.net/local_link/336527/466164_en.html (accessed June 12, 2017)

D. UN Security Council: Report of the Secretary-General on the United Nations Support Mission in Libya

“Over a year after the signing of the Libyan Political Agreement, and following months of political stalemate, efforts continue to facilitate its effective implementation. The Presidency Council has worked to consolidate its authority despite internal divisions and a challenging security context. Positive steps were taken, including the establishment of a budget framework for 2017 as part of efforts to operationalize funding streams to deliver services and ensure the functioning of public institutions. However, on 2 January 2017, Deputy Prime Minister Mousa al-Kony resigned, expressing discontent at the ineffectiveness of the Presidency Council.

UNSMIL continued to work with Libyan stakeholders to identify specific options for reviving the political process and launching talks on the contentious issues that are hampering the implementation of the Libyan Political Agreement. However, there is broad consensus that certain defined elements of the Agreement must be amended to enable its implementation.

To move the process forward, and to identify the challenges to implementing the Libyan Political Agreement, a group of 40 Libyan representatives, comprising members of Parliament and the High State Council, former members of the Libyan National Transitional Council, former regime officials and tribal leaders, met in Cairo on 12 December 2016. In the concluding statement at that meeting, participants called for changes to the membership of the Libyan political dialogue, amendments to article 8 of the

Additional Provisions of the Political Agreement and resolution of the issue of the command and structure of the Libyan armed forces. They also called for restructuring of the Presidency Council and amendment of its decision-making mechanisms, and for the enlargement of the High State Council to include all former members of the General National Congress.

On 5 January 2017, in an effort to explore options for a consensual amendment of the Libyan Political Agreement, my Special Representative met with the President of the House of Representatives, Agila Saleh, in Tunis. The President of the House of Representatives proposed a reconfiguration of the Libyan political dialogue on the basis of representation from the House of Representatives and the High State Council. My Special Representative also met with the President of the High State Council, Abderrahman Swehli, who expressed willingness to engage. My Special Representative met again with the President of the House of Representatives and the President of the High State Council on 19 and 20 February, respectively. They both agreed in principle to form a joint committee, including members of the House of Representatives and the High State Council, to work together to amend the agreement by consensus.

The Libyan political dialogue continued to play an important role as a consultative body bringing together representatives of diverse stakeholders and views. On 24 January 2017, an informal consultative session of members of the dialogue proposed options for resolving the key contentious issues hampering the implementation of the Libyan Political Agreement, including the composition and role of the Presidency Council and the supreme command of the Libyan National Army. The majority of the members of the Libyan political dialogue attended and endorsed the conclusions of the consultative session.

The House of Representatives remained divided, failing to reach the quorum necessary to vote on the proposed amendment to the Constitutional Declaration, by means of which institutions emanating from the Libyan Political Agreement would be incorporated into the constitutional framework and the provisions of the Constitutional Declaration would be amended. The House of Representatives was also unable to agree on the composition of the delegation that would be mandated to represent it in talks with other stakeholders.

Parallel institutions remained in place. The Bayda'-based "interim Government" continued to assert its authority in the east of the country, despite its lack of legal status under the Libyan Political Agreement. Similarly, the former, unrecognized, "Government of National Salvation" continued with its efforts to reassert control in various parts of Tripoli and symbolically seized a number of unoccupied government buildings.

International efforts to support the process of drafting the constitution continued. During the reporting period, the administrative court in Bayda' ruled against the changes to the by-laws of the Constitution Drafting Assembly, which had allowed a vote to be taken on the draft constitution with a reduced quorum. On the basis of that vote, 37 of the 58 elected members of the Assembly had agreed on a draft to be put to a referendum. The decision of the administrative court is being appealed before the Supreme Court in Tripoli. A new

member was appointed to replace the former chairman of the Constitution Drafting Assembly, Ali Tarhouni, who was ruled ineligible to serve by another decision of the administrative court. A new chairman, Nuh Abdel Sayed Al-Maghrabi, was elected on 3 January 2017. 31. The inability to make progress towards final agreement on the text of the constitution to be put to a referendum is linked to the stalemate in the political process. Frustration with continued political divisions has also affected the Assembly. On 24 January 2017, members of the Libyan political dialogue issued a statement calling for the suspension of the Assembly within a month, should that body fail to commit to the completion of a draft constitution. Members of the dialogue cited article 52 of the Libyan Political Agreement, according to which the work of the Assembly was to continue no longer than 24 March 2016. Members of the Assembly condemned the statement and cautioned against the replacement of a democratically elected body.”

Source: <http://reliefweb.int/report/libya/report-secretary-general-united-nations-support-mission-libya-s2017283-enar> (accessed June 12, 2017)

E. US Department of State: Country Report on Human Rights Practices 2016 – Libya

„Libya is a parliamentary democracy with a temporary Constitutional Declaration, which allows for the exercise of a full range of political, civil, and judicial rights. Citizens elected the Tobruk-based House of Representatives (HoR) in free and fair elections in June 2014. The Libyan Political Agreement, which members of the UN-facilitated Libyan political dialogue signed in December 2015 and the HoR approved in January, created the internationally recognized Government of National Accord (GNA) Presidency Council (PC), headed by Prime Minister Fayez Sarraj. The GNA PC took its seat in Tripoli on March 30. A minority bloc of HoR members prevented a vote on the PC’s proposed GNA Cabinet in February, and a quorum of members voted against the proposed cabinet in August, limiting the government’s effectiveness. The proposed ministers, however, led their ministries in an acting capacity. The elected Constitutional Drafting Assembly’s work has stalled due to infighting and boycotts by some members.

The government did not maintain civilian control over the “Libyan National Army” (LNA) despite efforts to persuade LNA Commander Khalifa Haftar to integrate into civilian-led governmental security forces. Some Libyan forces outside Haftar’s command aligned with the government and joined a successful campaign against Da’esh in and around the city of Sirte. During the year the LNA, backed by the HoR, continued its military campaign against violent extremist organizations in the east, occupying cities and replacing elected municipal leaders with military appointees. Other extralegal armed groups continued to fill security vacuums in other places across the country. Neither the GNA nor the HoR had control over these groups. Da’esh maintained presence in the areas around Benghazi and Derna. Sirte was Da’esh’s stronghold for most of the year, but a government-aligned Libyan military operation that started in May regained the city in December.

Recent Elections: In June 2014 the High National Elections Commission successfully administered the election of members to the HoR, an interim parliament to replace the

GNC, whose mandate expired in February. An estimated 42 percent of registered voters went to the polls to choose 200 members from among 1,714 candidates. International and domestic observers, representatives of the media, and accredited guests mostly commended the performance of the electoral authorities. The Libyan Association for Democracy, the largest national observation umbrella group, cited minor technical issues and inconsistencies but stated polling was generally well organized. Violence and widespread threats to candidates, voters, and electoral officials on election day affected 24 polling centers, most notably in Sabha, Zawiya, Awbari, Sirte, Benghazi, and Derna. Eleven seats remained vacant due to a boycott of candidate registration and voting by the Amazigh community and violence at a number of polling centers that precluded a final vote.

During the year authorities held two municipal council elections, in the Yefran and Amazigha municipalities. As of June the LNA started a trend of replacing elected municipal mayors with military appointees. Ten municipalities in the eastern part of the country were affected as of October.

Political Parties and Political Participation: Political parties proliferated following the revolution, although fractious political infighting among party leaders impeded the government's progress on legislative and electoral priorities. Amid rising insecurity, public ire fell on certain political parties perceived to contribute to instability. In 2013 under pressure from militias, the government passed a purge or "lustration" law, the Political Isolation Law (PIL), prohibiting those who held certain positions under Qadhafi between 1969 and 2011 from holding government office. Observers widely criticized the law for its overly broad scope and the wide discretion given to the PIL Committee to determine whom to exclude from office.

Multiple members of the government claimed that it abolished the PIL during the year, but it published no legislation to that effect nor was it clear that the HoR had a quorum, which is necessary to pass any legislation.

Participation of Women and Minorities: No laws limited the participation of women and members of minorities in the political process, and women and minorities did participate. The Constitutional Declaration allows for full participation of women and minorities in elections and the political process, but significant social and cultural barriers--in addition to significant security challenges--prevented their proportionate political participation. The election law provides for representation of women within the HoR; of the 200 seats in parliament, the law reserves 32 for women."

Source: http://www.ecoi.net/local/link/337212/466972_en.html (accessed June 12, 2017)

Security Situation

A. UN Security Council: Report of the Secretary-General on the United Nations Support Mission in Libya

“The overall security situation deteriorated significantly during the reporting period, with escalating clashes in Tripoli, fighting in the oil crescent region and rising tensions in the Sabha area. Ongoing mediation efforts by the United Nations, in close cooperation with regional and international partners, are keeping the parties engaged and largely supportive of the political process, within the framework of the Libyan Political Agreement. Consensus is slowly emerging on the issues that need to be addressed to restore the political transition. Potential for further military escalation remains, however, due to the largely unaddressed structural political issues and the multiplicity of armed actors on the ground with conflicting agendas.”

Source: <http://reliefweb.int/report/libya/report-secretary-general-united-nations-support-mission-libya-s2017283-enar> (accessed June 12, 2017)

B. US Department of State: Country Report on Human Rights Practices 2016 - Libya

“Killings: There were numerous reports that government-aligned militias, antigovernment militias, and some tribes committed arbitrary and unlawful killings of civilians. Primary targets of killings included political opponents; members of police, internal security apparatus and military intelligence; and also judges, political activists, members of civil society, journalists, religious leaders, and Qadhafi-affiliated officials and soldiers.

LNA Commander Khalifa Haftar’s Operation Dignity continued during the year. The LNA continued attacks by ground and air forces against extremist forces in Benghazi, including Da’esh, Ansar al-Sharia, and their affiliates. While casualty numbers were uncertain, reports from media and NGOs estimated that Haftar’s campaign resulted in hundreds of dead and thousands injured, including civilians. Amnesty International (AI) also reported indiscriminant and disproportionate shelling of the densely populated Benghazi neighborhood of Ganfouda.

On February 7, an unidentified aircraft bombed the al-Wahda hospital compound in Derna, killing at least two civilians and causing extensive damage. Other airstrikes targeted the city that day. There was no claim of responsibility.

In April there was extensive social media reporting of disproportionate shelling by the LNA in Derna, which caused a significant number of civilian casualties and infrastructure destruction.

On September 20, an airstrike killed at least nine civilians including women and children and injured 20 in Sokna in Jufra. There were claims that either the Misratan air force or the LNA carried out the attack, but neither claimed responsibility.

Although exact figures were impossible to obtain, extremist bombings and killings probably resulted in hundreds of deaths. Terrorist organizations, such as Da’esh, Ansar al-Sharia, al-Qaida in the Islamic Maghreb, and their affiliates likely carried out much of the violence, although in many instances the perpetrators were unknown.

Abductions: Forces aligned with both the government and its opponents were responsible for the disappearance of civilians in conflict areas, although in most cases, the details remained obscure. In the eastern region, a campaign of killings, kidnappings, and

intimidation continued to target activists, journalists, former government officials, and the security forces. Kidnappings remained a daily occurrence in many cities.

Over the past 18 months, Da'esh abducted and took into captivity at least 540 refugees and migrants, including at least 63 women forced into sex slavery for Da'esh fighters.

Physical Abuse, Punishment, and Torture: Jailers at both government and extralegal detention centers reportedly tortured prisoners. Militia control of most government and extralegal detention facilities obscured understanding of the situation.

The extent of torture at extremist or militia hands remained unknown, although some militias reportedly physically abused detainees. Individuals who expressed controversial opinions, such as journalists, suffered from violence. There were no developments in the case of Naseeb Miloud Karfana, a television journalist based in Sabha, and her fiancé, killed in 2014.

Child Soldiers: There were reports of minors joining GNA-aligned forces, although GNA official policy required proof recruits were at least 18 years old. There were multiple reports of underage militia enlistees, but there was no verifiable information about any age-related requirements for joining. The government did not make efforts to investigate or punish recruitment or use of child soldiers. According to media reports, Da'esh claimed to have been training children in the country for its operations, such as suicide attacks, firing weapons, and making improvised explosive devices (IEDs). In April the LNA claimed Da'esh forced child soldiers from Libya and other Arab countries into a training camp in Sirte.

Other Conflict-related Abuse: Additional abuses stemming from increased conflict included restrictions on travel, deliberate attacks on health-care facilities, and the forceful displacement of civilians. Media reported armed groups involved in Tripoli clashes used IEDs in heavily populated urban areas. Authorities reported the same abuse in Benghazi, and on May 2, UNSMIL reported that an IED explosion in the al-Hawari district in Benghazi killed three children and injured one.

According to AI, under an LNA military blockade, hundreds of civilians, including Libyans and foreign nationals, remained trapped in the Ganfouda neighborhood of southwest Benghazi and suffered from a severe shortage of water, food, medical supplies, and electricity. On December 10, the LNA announced a temporary, six-hour ceasefire to allow the evacuation of civilians. Only a handful of civilians, however, were able to leave the besieged Benghazi neighborhood. The UN condemned the failure of the LNA to assure safe passage to civilians during its pledged cessation of hostilities."

Source: http://www.ecoi.net/local/link/337212/466972_en.html (accessed June 12, 2017)

C. The Foreign and Commonwealth Office: Travel Advice - Libya

„Although the Government of National Accord (GNA) is working to restore stability and security to Libya, intense fighting continues in a number of areas and local security situations can quickly deteriorate.

Terrorists are very likely to try to carry out attacks in Libya. There remains a high threat throughout the country of terrorist attacks and kidnap against foreigners, including from Daesh-affiliated extremists (formerly referred to as ISIL) and Al Qaeda, as well as armed militias. Since 2015, Daesh have attacked a number of oil and gas installations and killed or kidnapped workers, including foreign nationals.

The British Embassy in Tripoli remains temporarily closed, and is unable to provide consular assistance.

Fighting has caused the temporary suspension or closure of airports, closed roads and led to the closure of some border crossings. All airports are vulnerable to attack. Tripoli International Airport has been closed since 13 July 2014. On 23 December 2016, an internal Afriqah Airways A320 flight from Sabha to Mitiga International Airport in Tripoli was hijacked and diverted to Malta. All passengers and crew were released and the motives of the hijackers were political."

Source: <https://www.gov.uk/foreign-travel-advice/libya> (accessed June 12, 2017)

D. US Department of State: Libya Travel Warning

„Tripoli and other cities have witnessed fighting between armed groups and government forces as well as terrorist attacks. Hotels frequented by westerners have been caught in the crossfire. Militia controlled checkpoints are common. Militia groups sometimes detain travelers for arbitrary reasons, do not grant detainees access to a lawyer or legal process, and do not allow detainees to inform others of their status. U.S. citizens should carry proof of citizenship and valid immigration status at all times but be aware that these documents do not guarantee fair treatment. The Department of State has extremely limited capacity to assist U.S. citizens who are detained in Libya.

Most international airports are closed, and flights out of operational airports are sporadic and may be cancelled without warning. On December 23, 2016 an airplane traveling from Sabha to Tripoli was hijacked and diverted to Malta by armed men threatening to blow up the plane. The U.S. government is very concerned about the targeting of commercial transportation in Libya, and prohibits U.S. commercial aviation operations within Libyan airspace.

Seaports and roads can also close with little or no warning. Violence in Libya against civilian commercial interests raises serious concerns about the safety of maritime vessels and their crews. The Libyan National Army (LNA) announced on January 7, 2015 that all vessels in Libyan waters require LNA approval for transit, following the January 4, 2015 bombing of a Greek-operated oil tanker that killed two crewmen near Derna, Libya. Vessels are advised to proceed with extreme caution when approaching all Libyan oil terminals and ports.

Violent extremist activity in Libya remains high, and extremist groups have made threats against U.S. government officials, citizens, and interests. Threats against U.S. citizens may include murder or kidnapping. ISIL claimed responsibility for two vehicle-borne improvised explosive devices in Tripoli in September 2016.

U.S. citizens should avoid areas of demonstrations and exercise caution if in the vicinity of any large gatherings or protests, as even demonstrations intended to be peaceful can turn confrontational and escalate into violence. Crime levels in Libya remain high, including the threat of kidnapping for ransom.

Source: <https://travel.state.gov/content/passports/en/alertswarnings/libya-travel-warning.html> (accessed June 12, 2017)

Access to Healthcare

A. HRW: No Protection, No Respect. Health Workers and Health Facilities under Attack 2015 and early 2016

“Since 2014, fighting and instability have affected more than 3 million people, nearly half the population of Libya. Almost 2.5 million people are in need of urgent humanitarian assistance, and 1.9 million people have serious unmet health needs. More than 400,000 people have been displaced.

The health system in Libya has all but collapsed. Primary health care facilities have been closed because of armed clashes, insecurity, or the inability of staff to reach them. Many health facilities were staffed by foreign workers, who left during the conflict. More than 80% of nursing staff were evacuated in 2014. In the Tripoli Medical Center, the city’s main hospital, only 250 nurses remained of the 1,200 who had been working there in 2012. Few specialists such as surgeons and obstetricians remain. Security constraints limit access to health facilities in Benghazi and other areas, thus putting pressure on facilities elsewhere. In the east, warehouses storing medical supplies were destroyed in 2014 and transport of supplies in the west and south is fraught by danger from armed threats. Clinics and hospitals in safer parts of Benghazi, Misrata, Tripoli, and Sabha have been overburdened with demands for care of displaced persons.

In 2015, fighting resulted in the destruction and/or looting of remaining warehouses in both the east and west. Shortages of surgical and obstetric supplies and medicines for chronic diseases remain pervasive. The conflict was marked by attacks on hospitals in 2014 and 2015, including the Tripoli Medical Center and the Al-Zahraa hospital. Further attacks against ambulances marked with Red Crescent symbols took place. By December 2015, 40% of health facilities were closed because they were in a conflict zone or lacked staff or electricity. From June 2014 to December 2015, five health workers were killed and 20 were injured as a result of attacks. The WHO maintained minimal coverage of mobile health teams and clinics, reaching only 250,000 people. On March 16, 2015, approximately 30 ISIL fighters attacked Ibn Sina Hospital in Sirte and kidnapped 20 foreign health professionals working at the hospital. ISIL later released the health workers, ordering them to remain in the town.

In early 2016, the minister of health stated that the health situation continued to deteriorate because of extensive damage to and closure of health facilities. At the same

time, attacks on hospitals and health workers further escalated. On February 7, 2016, unidentified aircraft attacked the Al-Wahda Hospital compound in the Bab Tobruk area of Derna. Two bombs hit the kidney and internal medicine wards as well as the staff dormitory, causing extensive damage. The strikes killed a pharmacy staff member, Mastura Ali Mohamed al-Drissi, and her 10-year-old son, Mohamed Jomaa Abdelazziz al-Ghwari, who were both asleep in the staff residence.”

Source: <http://www.refworld.org/docid/57441f434.html> (accessed June 12, 2017)

B. WHO: Libya Humanitarian Response Plan 2016

„Five years of armed conflict and political instability have affected almost every part of Libya, claiming thousands of lives and leaving thousands more injured. An estimated 2.44 million people are now in immediate need of protection and some form of humanitarian assistance, including almost 435 000 internally displaced people (IDPs) – many of whom have endured multiple displacements and lost homes, livelihoods and loved ones. Those affected but not displaced by the conflict include an additional 1.75 million people.

Libya is also host to an estimated 250 000 vulnerable refugees, asylum seekers and migrants who have fled violence, economic difficulty and political turmoil in north and Sub-Saharan Africa, and the Middle East. They face discrimination and marginalization, limited access to food and medical care, and poor shelter conditions.

The conflict has affected access to food for over 1.2 million people, particularly IDPs and those living in southern and eastern Libya. Approximately 680 000 people are in need of assistance to ensure access to safe drinking water and sanitation.

More than 30 000 people have suffered injuries, in many cases life-threatening or life-changing. Gender-based violence and forced recruitment increasingly threaten women and children in their communities, while the operating environment for humanitarian actors remains one of the most insecure and hostile in the world.

Libya’s health care system has deteriorated to the point of collapse and struggles to deal with casualties from the conflict. Serious illness and disease are rising. In conflict areas, over 60% of hospitals have been inaccessible or closed in the last six months, especially in the east and south. Hospitals are overcrowded, and their capacities have been severely reduced by a large scale exodus of foreign health workers. There is also a shortage of essential medicines and supplies. An estimated 1.9 million people need assistance to meet their basic health-care needs.“

Source: <http://www.who.int/hac/crises/lby/appeals/en/> (accessed June 12, 2017)

C. MSF: Libya - Health system in a state of hidden crisis

„Libya’s once-efficient health system is in a state of crisis. Hospitals are closed, or else struggle to function because of a lack of experienced medical staff and shortages of essential medicines and equipment, in particular insulin and dialysis equipment.

Many Libyan hospitals were previously staffed by nurses from overseas, but most left Libya after the war against Muammar Al Gaddafi in 2011 and the subsequent armed conflict between the supporters of political Islam and their adversaries.

The state of the health service is perhaps unsurprising in a country with two separate health ministries attached to two different governments battling against each other for power. The government recognised by the international community is exiled to Tobruk, in eastern Libya, while the government based in the capital, Tripoli, controls the west of the country.

MSF is supplying those hospitals that still function with essential medicines. For instance, it has donated antibiotics and analgesics to the central hospital in Misrata, in western Libya. The MSF team is also providing training to medical staff, in inpatient wards, emergency rooms and surgical units. Their aim is to train head nurses in each department, who in turn will be able to instruct nurses who have only a few months experience caring for patients.

At the public hospital in Zuwara, near the Tunisian border, an MSF team is training health staff in intensive care and emergency care. Zuwara is the only hospital in the district equipped to provide emergency care. In February 2016, following US airstrikes targeting Islamic State (IS) militants in Sabrata and attacks by IS, the hospital admitted 15 wounded.

In eastern Libya, the issues are similar, with hospitals suffering from a lack of trained staff and drug shortages.

In Benghazi, where Islamist forces are fighting the army affiliated with the Tobruk-based government, MSF is supplying three hospitals with drugs. The team will also provide training in emergency care at Benghazi Medical Centre. Following fighting in Benghazi in early March, the city's hospitals admitted more than 100 patients, while hospitals in Marj and Al Abyar, east of Benghazi – both supported by MSF – also admitted a number of wounded.

Libya is also dealing with a displacement crisis as people flee the violence. Benghazi alone is sheltering more than 100,000 displaced people. In Benghazi, MSF teams are distributing food and providing medical consultations to the displaced, with a focus on paediatrics, obstetrics and gynaecology, at a clinic which opened on 20 February, in close partnership with a local NGO.

A decrease in vaccination coverage and an increase in maternal mortality are other consequences of the health crisis in Libya. MSF is supplying vaccines to health centres in both the east and west of the country.

Despite the serious deterioration of the country's health system, very few aid organisations are following MSF's lead and providing help. With its oil resources, Libya is often considered a rich country, but this is no longer the case. The health system reflects the wider state of the country: hospitals are kitted out with state-of-the-art equipment which, due to poor maintenance and a lack of spare parts, is no longer operational.

"It's a country where the problems aren't immediately obvious," says Malika Saim. "But so much is needed. You can really see how the health system has gone downhill since we started working here a year ago."

Source: <http://www.msf.org/en/article/libya-health-system-state-hidden-crisis>
(accessed June 12, 2017)

Zoznam použitých zdrojov / List of Sources used

- http://www.ecoi.net/local_link/334710/463157_en.html
- <http://www.bbc.com/news/world-africa-38341539>
- http://www.ecoi.net/local_link/336527/466164_en.html
- <http://reliefweb.int/report/libya/report-secretary-general-united-nations-support-mission-libya-s2017283-enar>
- http://www.ecoi.net/local_link/337212/466972_en.html
- <https://www.gov.uk/foreign-travel-advice/libya>
- <https://travel.state.gov/content/passports/en/alertswarnings/libya-travel-warning.html>
- <http://www.refworld.org/docid/57441f434.html>
- <http://www.who.int/hac/crises/lby/appeals/en/>
- <http://www.msf.org/en/article/libya-health-system-state-hidden-crisis>